

ROBERT MARIĆ

ZONA SUVARAKA

Nemojte se smijati, i vama se može dogoditi da zalutate u Zonu suvaraka, a tamo pršuta nema...

Mate Poštenjaković, bivši radnik na održavanju i zadržavanju, s ideološkom mrljom na jetri, nije ni slutio da će mu se dogoditi nešto što nije ni slutio, a još manje ono što nikako nije slutio.

Kao i svake večeri, nakon što je večerao paprene odreske uplatnica od struje ili možda vode ili možda smeća, opalio je ženu - šakom u glavu - tek toliko da se zna tko je gladan u kući, te se zavalio na udobni pod čije parkete je odavno naložio, umotavši se toplim i kvalitetnim predizbornim plakatom voljenog predsjednika, sretan što ne mora kvariti vid pred televizorom koji su mu zaplijenili; a i što bi mu, kad mu je struja precvikana zajedno s telefonskom žicom, pa je i po tom pitanju miran. Nitko ga ne gnjavi. Jedino su mu možda malo nedostajala saborska nasjedanja.

Na nebu je funta repatica padala brzinom od tisuću svjetlosnih kuna u sekundi, a Mate je poželio leteći tanjur pun užarenog graha s kobasicom; no sjetivši se da bi to ipak bilo previše, malo se posramio.

Kad se probudio, sve je bilo drugačije - nekako čisto. Čak čistko. Gledao je čudna bića kako čiste grad. Pomislio je da je sve to posljedica obilnog ručka iz obližnjeg kontejnera, ali ne - Mate je ušao u Zonu suvaraka.

U Palači elektrifikacije baš je počeo proces protiv njega, a optužnica ga je teretila da je u više navrata i nanosa uspio platiti struju, a prilikom pretresa pronađena je i kutija cigareta, te konzerva bezmesnog doručka...

Hoće li se Mate ikada vratiti?

Zapamtite, svatko može zalutati u Zonu suvaraka!